

ا گر نباشد آنرا فرزندی پس ا گر خواهران دو باشند پس ایشان را سرت دو سوم حصه آنچه بگذاشته است و اگر ایشان جماعت باشند مردان و زنان پس مرد راست مانند حصه دوزن بیان می کند خدای برای شما تا گمراه نشوید و خدا بهمه چیز دانست (۱۷۶).

سوره مانده مدنی است و آن یکصد و بیست آیت و شانزده رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهر بان.

ای مومنان و فاکنید بعهد ها (یعنی عهدی که با خدا بسته اید در التزام احکام اوتعالی) حلال کرده شده برای شما چهار پایان از قسم انعام مگر آنچه خوانده شد بر شما^(۱) نه حلال دارنده شکار در حالتی که حرم باشید هر آئینه خدا حکم میکند آنچه می خواهد (۱).

ای مسلمانان هتك حرمت مکنید نشانهای خدارا و نه ماه حرام را^(۲) و نه قربانی را و آنچه در گردن او قلاده می اندازند و نه قصد کنند کان بیت الحرام را که می طلبند فضل از پروردگار خویش و خوشنودی ازوی^(۳) و چون احرام کشادید پس شکار

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

يَا أَيُّهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ قُوَّا بِالْعُقُودِ لَا يُؤْكِلُنَّ الْمَوْهِمَةَ
إِلَّا عَامِلَهُمْ عَلَيْهِمْ غَيْرُ مُحْلِّ الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُمْرَانَ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُونَ ①

يَا أَيُّهُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ حَشَّوْا شَعَابَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرُ الْمَرَامِ
وَلَا الْهُدَى وَلَا الْقَلَبِ وَلَا أَيْمَنَ الْبَيْتِ الْعَرَامِ يَبْتَغُونَ
فَضْلًا مِّنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَلَا حَلْلَهُ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَعْجِمُنَّهُمْ سَنَانٌ قَوْمٌ أَنْ صَدَوْلُمْ لِعَنِ السَّجْدَةِ الْعَلَامَ
تَعْتَدُ وَأَعْتَادُوا عَلَى الْيَمِّ وَالْقَوْيِ وَلَا قَاعَ وَأَعْوَالَ الْأَرْضِ

(۱) یعنی شتر و گاو و گوسفند و این سه قسم را انعام گویند حلال است مگر میته، موقوفه و آنچه باید والله اعلم.

(۲) یعنی قتال در رجب و ذی قعده و ذی الحجه و حرم نه باید کرد والله اعلم.

(۳) یعنی تعرض حاجیان و معتمران مسلمانان نباید کرد ولقطه ایشان نباید گرفت =

بکنیلس وحمل نکند شمارا دشمنی گروهی
بسیب آنکه بازداشتند شمارا از مسجد
الحرام^(۱) بر تجاوز کردن از حد و بایکدیگر
مدد کنید بر نیکوکاری و پرهیز کاری
و بایکدیگر مدد مکنید بر گناه و ستم
و بترسید از خدا هر آئینه خدا سخت است
عقوبت او^(۲).

حرام کرده شد بر شما مردار و خون (یعنی
خون مسفوح) و گوشت خوک و آنچه نام
غیر خدا بوقت ذبح او بیاد کرده شود و آنچه
به خفه کردن مرده باشد و آنچه بسنگ
یا بعض امرده باشد و آنچه از جای بلند
افتاده بمیرد و آنچه به شاخ زدن مرده
باشد و آنچه در ندله خورده باشد الآنچه
بعد آفته اذباع کرده باشید، حرام است
آنچه ذبح کرده شود به نام بتها^(۳) و حرام
کرده شد آنکه طلب کنید معرفت قسمت
خود به تیرهای فال این همه فسق است -
امروز ناامید شدند کافران از دین شما پس
مترسید از ایشان و بترسید از من
امروز کامل کردم برای شمادین شمارا

وَالْعُدُولُونَ وَأَتْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ②

حُمَرَتْ عَلَيْكُمُ الْمِيَمَةُ وَاللَّهُ وَرَبُّ الْجَنَّاتِ وَمَا أَمْلَى لِغَيْرِ
الْمُهِيمَةِ وَالشَّنْحَقَةِ وَالْمَوْقَدَةِ وَالْمَتَدَدَّةِ وَالظَّيْمَةِ وَمَا
أَكَلَ الشَّبَّعُ إِلَمَا ذَكَرْتُمْ وَمَا ذَرْتُ عَلَى التَّصْبِ وَإِنْ شَتَّقْتُمُوا
بِالْأَذْكَرِ ذَلِكُمْ فِي الْيَوْمِ يَسِيرُ إِلَيْكُمْ كُفُرُ وَأَمْنٌ دُبُّكُمْ
فَلَا يَحْسُوْهُمْ وَلَا هُنْ يَحْسُنُونَ الْيَوْمَ أَمْلَأْتُ الْأَرْضَ كُفُرَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
عَلَيْكُمْ شَهِيدُونَ وَتَعْبُدُونَ لِكُلِّ الْإِسْكَانِ دُبَّلَعُونَ اصْطَرَّفَنِ
نَحْنُ صَاحِبُنِي وَتَعْبُدُنِي لِكُلِّ الْإِسْكَانِ دُبَّلَعُونَ اصْطَرَّفَنِ ③

نَحْنُ صَاحِبُنِي وَتَعْبُدُنِي لِكُلِّ الْإِسْكَانِ دُبَّلَعُونَ اصْطَرَّفَنِ ③

= والله اعلم .

(۱) يعني پیش ازفتح مکه و پیش از آنکه مسلمان شوند والله اعلم .

(۲) مترجم گوید حکم تغليظ تحريم قتال در شهر حرم مخصوص است بمسلمین بدليل
آیت سوره بقره و تحريم تعرض حاجیان نیز به مسلمین آیت سوره براءت و این
آیات آخر مازل است منسوخ داشتن آنها چنانکه عامه مفسرین گویند راست نمی
آید والله اعلم .

(۳) مترجم گوید یعنی برسورت قبر والله اعلم .

و تمام کردم برشمانعمرت خودرا و اختیار
کردم اسلام را دین برای شما پس هر که
ناچار شود در گرسنگی غیر مائل به گناه
پس هر آئینه خدا آمرزنده مهربان است^(۱)
. (۲)

سوال می کنند ترا چه حلال کرده شد
برای ایشان بگو حلال کرده شد برای
شما پاکیزه ها^(۲) و آنچه آموخته باشد
اورا از جانوران شکاری در حالتیکه
شکار تعلیم کنند گانید می آموزید این
هارا بعض آنچه خدای تعالی شمارا
آموخته است پس بخورید از آنچه
نگاهداشتند برای شما^(۳) و یاد کنید نام
خدارا بر آن^(۴) و بتسریداز خدا هر آئینه خدا
زود حساب کننده است (۴).

امروز حلال کرده شد برای شما پاکیزه ها
و طعام اهل کتاب حلال است برای شما
و طعام شما حلال است برای ایشان^(۵)

يَنْهَاكُمْ مَاذَا أَجْلَى لَهُمْ قُلْ إِنَّ الْمُطَهَّرَ لِمَا عَمِلُوكُمْ مِّنْ
الْجُوَارِ حُمْكَلَيْنْ تَعْمَلُونَهُنْ مَمَاعِكَلَهُنَّ فَلَمْ يَأْتِمَا
أَسْكَنْ عَلَيْكُمْ وَإِذْ كُرُوا أَسْكَنَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْقُوَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ
سَرِيعُ الْحِسَابِ (۵)

الْيَوْمَ أَجْلَى لَهُمُ الظَّبَابُ وَطَعَامُ الظَّنِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلٌّ
لَّهُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَّهُمْ وَالْحَصَنَتُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُحْسِنِينَ

(۱) مترجم گوید یعنی در مخصوصه خوردن مردار جائز است و نزدیک ابی حنیفه فائدہ
لفظ غیر مائل بگناه آنست که زیاده از ضرورت نخورد و نزدیک مالک و شافعی
آنست که قاطع طریق و سارق را رخصت نیست و این آیت آخر قرآن است بعد
ازین هیچ آیت نازل نه شد والله اعلم.

(۲) آنچه عرب پاکیزه دانند والله اعلم.

(۳) مترجم گوید یعنی نخورده و ندریده باشند برای خوردن خود والله اعلم.

(۴) مترجم گوید یعنی نزدیک ارسال جانوران شکاری والله اعلم.

(۵) مترجم گوید یعنی آنچه بر اهل کتاب حلال بود برشما حلال است مثل گوسفتندو
گاو و آنچه برشما حلال کرده شد بر کسیکه از ایشان مسلمان شود حلال است مثل
شترو ذی ظفر و قبیله ها یهود و نصاری را درین باب اعتبار نیست والله اعلم.

وحلال کرده شد برای شما محسنات ارزنان مسلمانان و محسنات ارزنان کسانی که کتاب داده شدند پیش از شما چون بدید ایشان را مهرايشان عفت طلب کنان نه شهوت راندگان و نه دوست پنهان گیرندگان و هر که نامعتقد اسلام باشد پس نابود شد عمل او واود را خرت ارزیان کاران ست^(۱) (۵).

ای مسلمانان چون برخیزید بسوی نماز پس بشوئید رویهای خود را و دست های خود را تا آرنج های و مسح کنید سرهای خود را بشوئید پائیهای خود را تاشتالگ و اگر باشید با جنابت پس غسل کنید واگر باشید بیمار یا مسافر یا بیایدیکی از شما (از قضاe حاجت) از خلاجای یامساس کرده باشید زنان را^(۲) پس نیابید آب پس قصد کنید خاک پاک را پس مسح کنید از آن خاک بروی خود دوست خود نه می خواهد خدا که مشروع کندرشما مشقتی ولیکن می خواهد که پاک ساز دشمارا و تمام کند نعمت خود را بر شما تاشود که شکر گزاری کنید (۶).

مِنَ الَّذِينَ أَتَوْا الْكِبَرَ مِنْ قَبْلِهِمْ إِذَا آتَيْتَهُمْ هُنَّ الْجُوَهْرُ
مَحْصُنِينَ عَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَخَذِّلِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرُ
بِالْأَرْبَاعِ فَقَدْ حَبَطَ عَمَلَهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الظَّالِمِينَ ①

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أَفْتَمْ رَأْلَ الصَّلَاةِ فَاقْغِيلُوا
وَجُوَهُهُمْ وَأَيْدِيهِمْ إِلَى الْمَرْأَقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُسِهِمْ وَأَطْهِرُوهُمْ
إِلَى الْعَبْدِيَّنَ فَلَمْ تَنْتَهِ جُنُبًا فَاطْهُرُوهُ وَإِذَا نَعْنَمْ
مَرْضَنِي أَوْ عَلَى سَعْيِ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْهُمْ مِنَ الْغَارِبِ
أَوْ لَسْتُرُ الْقِسَاءَ فَلَمْ تَجِدُهُ وَأَمَّا مَنْ يَمْهُوْ صَوْبِيدَا
طَبِيبًا فَامْسَحُوا بِرُؤُسِهِمْ وَأَيْدِيهِمْ تِيَّةً مَأْيِرِيَّدَا اللَّهُ
لِيَجْعَلَ عَلَيْنَهُمْ مِنْ حَرَّةٍ وَلَكُنْ تُرْبِيَّدُ لِيَطْهَرَ كُحُودَ
لِيُتَرَّقِّ نِعْمَتَهُ عَلَيْنَاهُ لَعَلَّهُمْ تَشَكُّرُونَ ②

(۱) مترجم گوید محسنات اینجا نزدیک امام ابی حنیفه بمعنی پارساست و نزدیک شافعی بمعنی آزاد و از (غير مسافحين) مفهوم شد که نکاح متوجه درست نیست واز (ولامتخذی اخذان) مفهوم شد که نکاح سر درست نیست والله اعلم.

(۲) مترجم گوید یعنی جماع کرده باشید و نزدیک شافعی دست رسانیدن بزنان ناقض وضو است والله اعلم.

و یادکنید نعمت خدارا برخویش و پیمان خدارا که عهد بسته است باشما بآن پیمان آنگاه که گفتید شنیدیم و فرمان برداری کردیم^(۱) و بترسید از خدا هر آئینه خدادان است بآنچه درسینه هاباشد^(۷).

ای مسلمانان متعهد حق خدا باشید گواهی دهنده کان براستی و حمل نکند شمارا دشمنی قومی برترک عدل عدل کنید عدل نزدیک تراست به پرهیز گاری و بترسید از خدا هر آئینه خدا آگاه است بآنچه می کنید^(۸).

وعده کرده است خدابه کسانیکه ایمان آوردن و کارهای شائسته کردند باین مضمون که ایشان راست آمرزش و مزدیزرگ^(۹).

و کسانی که کافرشدن و بدروغ نسبت کردند آیات مارا ایشاند اهل دوزخ^(۱۰). ای مومنان یادکنید نعمت خدارا برخویشن آنگاه که قصد کردند قومی که دراز کنند دستهای خود را بسوی شما^(۲) پس باز داشت دست های ایشان را از شما و بترسید از خدا و برخدا باید که توکل کنند مومنان^(۳)^(۱۱).

وَأَذْكُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِنْ نَعْمَاءِ الَّذِينَ
وَأَنْقَضُوا مُهْمَّةً لِّلَّهِ إِذْ قَدِيمٌ سَمِعُنا وَأَطْعَنَا
وَأَنْقُضُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَرْبَاتِ الصُّدُورِ ⑥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُنُوا قَوْمِينَ لَهُ شَهَدَاءُ
يَا أَيُّهُمْ لَا يَجْرِمُنَّكُمْ شَهَادَةُ قَوْمٍ عَلَىٰ
أَكْعَدُ لَهُمْ أَعْدَلُهُمْ هُوَ أَقْرَبُ لِلشَّقْوَىٰ
وَأَنْقُضُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَيْثُ شُئْتُمْ ۚ ۷

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۸

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَتَبُوا بِالْيَدِنَا وَلَيَكَ أَصْحَبُ
الْجَحِيلِ ۹
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُرُوا نَعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
هُمْ كُوْمٌ أَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيهِمْ فَكَفَّ
أَيْدِيهِمْ عَنْكُمْ وَأَنْقُضُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلِيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ۱۰

(۱) یعنی عهديکه وقت بیعت بستید والله اعلم.

(۲) یعنی قتال کنند والله اعلم.

(۳) این معجزه چند نوبت متحقق شد ازان جمله آنست که آنحضرت صلی الله علیه وسلم به تقریبی بمحله یهود رفته بودند شخصی از ایشان خواست که سنگی =

وهرآئینه گرفت خدای تعالی پیمان بنی اسرائیل و معین ساختیم از ایشان دوازده سردار و گفت خدا هر آئینه من باشمام مضمون پیمان آنکه اگر برپاداشتید نمازرا و دادیدز کوہ را و معتقد شدید پیغمبران مرا و تقویت کردید ایشان را و قرض دادید خدارا قرض نیک^(۱) البته نابود سازم از شما گناهان شمارا و البته در آرم شمارا به بوستانه امروز زیر آن جویها پس هر که کافرشود از شما بعد ازین پس گم کرد راه راست را^(۱۲).

پس به سبب شکستن ایشان پیمان خویش را لعنت کردیم ایشان را و سخت گردانیم دلهای ایشان را تغییر میدهند کلمات را از مواضع آن ها و فراموش کردن حصه از آنچه بآن پنداده شدند و همیشه هستی که آگاه میشوی برخیانتی از ایشان مگراندکی از ایشان پس درگذرکن از ایشان و اعراض کن هر آئینه خدادوست میدارد نیکوکاران را^(۱۳).

و گرفتیم از کسانیکه گفتند مانصاری ئیم پیمان ایشان را پس فراموش کردن حصه از آنچه بآن پنداده شدند پس برانگیختیم

وَلَقَدْ أَخْذَ اللَّهُ مِنْتَاقَ بَنِي إِسْرَاءِيلَ وَبَعْثَنَا مِنْهُمْ أَنْتَيْ عَشْرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَكُمْ أَقْنَمُ الْمُضْلَلَةَ وَأَنْتُمْ رُبُسُلِي وَعَزَّزْتُهُمْ وَأَفْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضَاهُنَا لَا كَمَنَّ عَنَّا لُمُوسِيَاتُكُمْ وَلَا دُخْلَتُمْ جَنَّتُكُمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ عَدْ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ فَلَلَ سَوَاءَ السَّيِّلُ^(۱۴)

فِي مَا نَفِقُهُمْ وَمِمَّا أَقْفَمُ لَهُمْ وَجَعَلْنَا مُلْوِيهِنْ قِسِيَّةً يُحَرِّقُونَ الْكَلِمَةَ عَنْ مَوَاضِيعِهِ لَوْسُوا حَطَّلَاتِهَا ذُكْرُوا بِهِ وَلَا تَرَأَنَ تَكْلِيمَ عَلَى حَلَبَاتِهِ مِنْهُمْ لَا قَلِيلٌ لَمِنْهُمْ قَاعِفٌ عَنْهُمْ وَاضْفَعَ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِنِينَ^(۱۵)

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِنْهُمْ فَنَسْوَاهُنَّا مِنْهَا ذُكْرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمْ

بالای آنحضرت بافگند خدای تعالی دست آن شخص بندکرد و از آن جمله آن سرت که کفار قریش در حدیبیه از جنگ باز ایستادند بعد از آنکه داعیه جنگ داشتند واژ آن جمله آنست که یکی از یاران مسیلمه کذاب دست درازی خواست خدای تعالی دست او را گرفت ساخت.

(۱) یعنی درجهاد صرف کردید بتوقع ثواب آخرت والله اعلم.

در میان فرقه های نصاری دشمنی و کینه تاروز قیامت و زود خبر خواهد داد ایشان را خدا بآنچه می کردند (۱۴).

ای اهل کتاب هر آئینه آمدبه شما پیغمبر مایان می کند برای شما بسیاری از آنچه پنهان می داشتید از کتاب یعنی از کتاب الهی واودر گذر میکند از تقصیرات بسیار (ای اهل کتاب) هر آئینه آمد به شما از جانب خدا نوری و کتابی روشن (یعنی قرآن) (۱۵).

بسبب آن دلالت می نماید خدا کسی را که طلب رضای او کرد بسوی راه های نجات و بیرون می آرد ایشان را از تاریکی ها بسوی روشنی باراده خود و دلالت می کند ایشان را بسوی راه راست (۱۶).

هر آئینه کافرشدنده کسانی که گفتند که خدا همون مسیح پسر مریم است^(۱) بگو که می تواند از خدا چیزی را (ازانتقام) اگر بخواهد که هلاک کند عیسی پسر مریم را و مادرش را که مریم است و آنان را که در زمین اند همه یکجا و خدا راست پادشاهی آسمان ها و زمین و آنچه در میان این هر دو است می آفریند هر چه می خواهد و خدا بر همه چیز تواناست (۱۷).

و گفتند یهود و ترسیان ماضران خدایم و دوستان اوئیم^(۲) بگو پس چرا عذاب می

العَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْقٌ
يُنَيِّثُهُمُ اللَّهُ يَهْبِطُكُلُّ أَيَّضَّنَعُونَ ^(۱۶)

يَأْهُلُ الْكِتَبَ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مَا كُنْمُ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَبِ
وَيَعْقُوْعَانْ كَثِيرًا قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ أَنْتُمْ نُؤْرُ
وَكِتَبٌ مُبَيِّنٌ ^(۱۷)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنْ أَتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبْلَ
السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلْمِ إِلَى النُّورِ يَأْذِنُهُ
وَيَهْدِيُهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْعٍ ^(۱۸)

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيْحُ ابْنُ
مَرْيَمَ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنَّ أَرَادَ أَنْ
يُهْلِكَ الْمَسِيْحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَيْمِعًا وَلَمْ يَمْلِكُ التَّسْمُوتَ وَالْأَرْضَ وَمَا بِهَا
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ^(۱۹)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالظُّحُرَى هُنَّ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَآخِنَّاهُ قُلْ فَلَمْ

(۱) یعنی حلول کرده است دروی والله اعلم.

(۲) مترجم گوید یعنی خدارا پدر خود می گفتند والله اعلم.

کند شمارا بر گناهان شما بلکه شما آدمیانیداز جنس آنچه پیداکرده است می آمرزد هر کراخواهد و عذاب می کند هر کراخواهد خدارا است پادشاهی آسمان ها وزمین و آنچه در میان این هر دو باشد و یسوی اوست رجوع (۱۸).

ای اهل کتاب هر آئینه آمده است بشما پیغمبر ما بیان می کند برای شما در حالت انقطاع آمدن پیغمبران^(۱) تائگوئید که نیامدنزدیک ما هیچ مردده دهنده و بیم دهنده آری هر آئینه آمده است بشما مردده دهنده و بیم دهنده و خدا برهمه چیز تو انانست (۱۹).

ویادکن چون گفت موسی' قوم خودرا ای
قوم من یادکنید نعمت خدارا برخویش
چون پیداکرد درمیان شما پیغامبران را
وپادشاه ساخت شمارا ودادبه شما آنچه
نداد به هیچ کس از عالمان^(۲) (۲۰).

ای قوم من در آئید به زمین پاک که مقرر ساخته است آن را خدا برای شما و روگردان مشوید برسمت پشت خود آنگاهه زیان کار گ دید (بعنه، فارمکنند) (۲۱).

گفتند ای موسی هر آئینه آنجا گروهی
هستند زورآور و هر گزما داخل نشویم
آنچا تانکه ایشان بیرون آیند از آنجا پس

يُعَذِّبُهُمْ بِنُوْعٍ مِّنْ أَنْوَاعِ الْعَذَابِ مَنْ حَقَّ مَا يَعْرِفُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُؤْلِمُ مُلُكَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
(١٨) بِينَهُمَا وَالْأَئِمَّةُ الْمُصَيْرُ

**يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قُدْحَاءَ كُمْ رَسُولُنَا يَسِّيرُونَ الْكُمْ عَلَى فَوْتُرَةٍ مَّنْ
الشَّرِّمِلِ آنَ تَقُولُوا مَا حَمَّلْتُمْ إِيَشِيرُ وَلَا تَنْبِرُ فَقَدْ جَاءَكُمْ
بِيَشِيرٍ وَرَنْدِيرٍ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝**

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِرَبِّهِ يَقُولُ أَذْكُرْنَا فِيمَةَ اللَّهُ عَلَيْهِ
رَأْدَجَعَلْ فِينَاهُ أَنْسَاءَ وَجَعَلَهُمْ مُلُوكًا وَأَتَلَمْ مَا لَهُ
نُوبَاتٍ أَحَدًا مِنَ النَّاسِينَ ⑭

**يَقُومُ أَدْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ إِلَيَّ كُتُبَ اللَّهِ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُوا عَنِّي أَدْبَارِكُمْ فَمُنْقَلِبُ الْخَيْرِ** ٦٧

قَالُوا إِنَّمَا يُؤْسِى إِنْ فِيهَا أُقْمَادًا جَبَارِينَ هُنَّ الَّذِينَ شَدَّدُوكُلَّهُمَا
حَتَّىٰ يَعْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّ يَعْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا ذَاهِبُونَ ۝

(١) يعني بعد عيسى بجز پیغمبر ما هیچ پیغمبری مبعوث نشد و مدت میان ایشان پانصد شصت سال بود والله اعلم.

(٢) يعني معجزات عظيمه ازفلت بحر(يعني شگاف دريا) ورفع طور والله اعلم .

۱) گر ایشان از آن جا بیرون شوند هر آئینه مادرآئیم (۲۲).

گفتند دومردازاهل تقوی که انعام کرده بود خدا برایشان^(۱) درآئید ای قوم براین جاعت از راه دروازه چون درآمدید به دروازه پس هر آئینه شما غالب باشد و برخدا توکل کنید اگر مسلمان هستید (۲۳).

گفتند ای موسی ماهرگز در نه آئین درین زمین هیچ گاه مادامی که ایشان در آنجا اند پس توپوردگار توپروید و جنگ کنید هر آئینه ماین جانشته کانیم (۲۴).

گفت (موسی) ای پورددگار من قادر نیستم الابرخود و برادر خود (یعنی هارون) پس فیصله کن میان ماومیان گروه گناهگاران (۲۵).

گفت خدا پس آن زمین حرام کرده شده است برایشان چهل سال سرگردان می شوند در زمین پس اندوهناک مباش بر گروه ستمنگاران (۲۶).

و بخوان بر قوم خود خبر دو پسر آدم را براستی چون نیاز حق کردند قربانی را پس قبول کرده شدایزیکی و قبول کرده نه شد از دیگر^(۳) گفت قابیل البته بکشم

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الظَّبَابِينَ يَقَاتِلُونَ أَنْعَمَ اللَّهِ عَلَيْهِمَا
أَدْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلُتُمُوهُ فَأَكْثُرُهُمْ غَلُوْبٌ
وَعَلَى اللَّهِ فَتَسْعَوْلُوا إِنَّكُمْ مُّؤْمِنُونَ ۝

قَالُوا يَبُو سَعْدٍ إِنَّا لَنْ نَدْخُلُهَا أَبَدًا إِنَّا دَمَّا فِيهَا قَادْهَبْ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلُلَا إِنَّا هُنَّا قَعْدُونَ ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَعْنَى فَأَفْرَقْ بَيْتَنَا
وَبَيْتَنَ الْقَوْمِ الْفَقِيقِينَ ۝

قَالَ فَأَتَتْهَا حَرَمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتَبَعُونَ
فِي الْأَرْضِنَ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَقِيقِينَ ۝

وَاتْلُ عَلَيْهِمْ بَيْنَ أَبْنَيْ أَدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَأَ فِرْيَانًا فَقُتِلَ
مِنْ أَحْيَهُمَا وَلَمْ يَتَقْتَلْ مِنَ الْأَخْرَى قَالَ لَأَقْتَلَنَّكَ قَالَ
إِنَّمَا يَتَقْتَلُ اللَّهُ مِنَ النَّعِيقِينَ ۝

(۱) یعنی یوشع و کالب.

(۲) یعنی حکم کردیم که با آن زمین متفع نشوند چهل سال.

(۳) یعنی هابیل نیکوترين گوسفندی به نیازبرداز غیب آتشی ظاهر شدوبخورد و قابیل بدترین گندم پیش آورد و آتش نیازش را قبول نکرد و این سبب حسد شد.

تراهاییل گفت جزاین نیست که خدا قبول می کند از مقیان (۲۷).

ا گر دراز کنی بسوی من دست خود را تابکشی مرا من هرگز دراز نکنم بسوی تو دست خود را تابکشم ترا هر آئینه من می ترسم از خدا پروردگار عالمها (۲۸).

هر آئینه من می خواهم که ببری گناه مرا و گناه خود را پس باشی از اهل دوزخ و این جزای ستمگاران است (۲۹).

پس نفس او سهل ساخت در نظر او کشتن برادرش را پس بکشت اورا پس شد از زیان کاران (۳۰).

پس فرستاد خدا زاغی را که می شگافت در زمین تابنمايدش چگونه بپوشد جثه برادر خود را گفت ای وا بر من! آیا عاجز شدم از آنکه باشم مانند این زاغ پس بپوشیدمی جشه برادر خود را پس شد از پشیمان شد گان (۳۱).

بسیب این حادثه حکم کردیم برینی اسرائیل که هر که بکشد کسی را بغير عوض کسی و بغير فساد در زمین (یعنی قطع طریق و ارتداد) پس چنانستی که کشته است مردمان را همه یکجا و هر که سبب زندگانی کسی شد پس چنانستی که زنده ساخت مردمان راهمه یکجا و هر آئینه

لَئِنْ أَبْسَطْتَ إِلَيْهِ لَكَ لِتُشْكِلُ مَا أَنْتَ بِإِمْكَانِكَ إِلَيْكَ
لَا قُتَّلَكَ عَلَىٰ أَخْفَافِ اللَّهَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ④

إِنَّ أَرْبَعَةَ أُنْ تَبُوَا أَيْمَانُهُ وَ إِثْمَكَ قَتَّلُونَ مِنْ
أَصْعَبِ النَّارِ وَ ذَلِكَ جَزْءُ الظَّالِمِينَ ⑤

فَقَوَعَتْ لَهُ نَسْهَةٌ قَتَّلَ أَخِيهَ قَتَّلَهُ فَأَصْبَهَ مِنَ الظَّالِمِينَ ⑥

فَبَعَثَ اللَّهُ عَزَّلَهُ بِعَجْزِهِ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيهِ كَيْفَ يُوَارِي
سَوْدَةَ أَخِيهِ قَالَ يُوَارِي كَمْ أَعْجَزْتُ أَنْ هُوَ مِنْ هَذَا
الْعَرَابِ قَاتِلِي سَوْدَةَ أَخِيٍّ فَأَصْبَهَ مِنَ الظَّالِمِينَ ⑦

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَّلَ نَسَاءً بِغَيْرِ لِقَاءٍ أُوْقَتَدِ فِي الْأَرْضِ فَكَانَتْنَا قَاتِلَ
النَّاسَ جَيْبًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَمَا أَحْيَا النَّاسَ جَيْبًا
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ
ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمْ يُرْفُونَ ⑧

= والله اعلم.

(۱) بعد کشتن ندانسته که چگونه دفن کند جثه اور ابر پشت نهاده می گشت والله اعلم.

آمدند به بنی اسرائیل پیغمبران مابه نشانه های روشن بازسیاری از ایشان بعد ازین در زمین تجاوز کنند گانند^(۱) (۳۲).

جزاین نیست جزای کسانیکه جنگ می کنند با خدا و رسول او و می شتابند در زمین بقصد فساد (یعنی قطع طریق می کنند) آنست که کشته شوند یا بردار کشیده شوند یا بریده شود دست ها و پایهای ایشان از جانب مخالف^(۲) یا دور کرده شونداز وطن این رسوانی است ایشان را در دنیا و ایشان راست در آخرت عذاب عظیم^(۳).

مگر کسانیکه توبه کردند پیش از آنکه دست یا بید برایشان پس بدانید که خدا امر زنده مهربان است^(۴).

ای مسلمانان بترسید از خدا و به طلبید قرب بسوی او وجهاد کنید در راه او تارستگار شوید^(۵).

هر آئینه کافران ۱ گرباشد بدست ایشان آنچه در زمین است همه یک جا و همراه او مانند او مهیا برای آنکه عوض خود دهند

إِنَّمَا يَجْزِيُ الظَّالِمِينَ مَا حَلَبُوكُنَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَيَسِّعُونَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُتَقْتَلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ يُتَعَذَّلَهُمْ
أَيْدِيهِمْ وَأَيْجُلُهُمْ مِنْ خَلَقِنَّهُمْ أَوْ يُنْقَوْمَنَّ
الْأَرْضُ مُذْلَكَ لَهُمْ خَرْقَنِيٌّ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَعَذِّرُوا عَلَيْهِمْ
فَأُنْعَمُوا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

لَا يَأْيُهَا الظَّالِمِينَ أَمْتُوا الظَّالِمِينَ اللَّهُ وَابْنَتَهُمْ إِلَيْهِ
الْوَسِيلَةُ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أَنْ لَعُمْ مَثَافِ الْأَرْضِ
جَيْبِعًا قَوْمَلَهَ مَعَهُ لَيَقْتَدُوا إِلَيْهِ مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ

(۱) یعنی چون از قابلیل رسم قتل پیداشد هر قتلی که در جهان واقع شود او را بدان موادخه کنند همچنین در هر زمانه کسی که رسم کشتن نومی کند بحکم من سَنَّ سنته سینه کان له کفل منها در قتلی که بعد ازوی آمد شرکتی پیدامی نماید پس این جا من اجل ذلك بجای علی قیاس ذلك واقع شده است والله اعلم.

(۲) یعنی دست راست و پای چپ والله اعلم.

(۳) یعنی حد ساقط است و حقوق آدمیان ساقط نیست والله اعلم.

آن را لز عذاب روز قیامت هرگز قبول کرده نه شود ایشان وایشان راست عذاب درد دهنده (۳۶).

بخواهند که بیرون روند از دوزخ و نیستند بیرون رفتگان از دوزخ وایشان راست عذاب دائم (۳۷).

ومرد دزد وزن دزد ببرید دستهای ایشان را جزای آنچه به عمل آورده اند عبرتی از طرف خدا و خدا غالب داناست (۳۸).

پس هر که توبه کرد بعد ستم خودو کار شائسته بعمل آورد پس هر آئینه خدا برحمت بازمیگردد بروی هر آئینه خدا آمر زنده مهر بانست (۳۹).

آیاند انسته ای که خدام او راست پادشاهی آسمان ها و زمین عذاب می کند هر کراخواهد و می آمر زد هر کراخواهد و خدا برهمه چیز توانست (۴۰).

ای پیغمبر اندوه گین نه کنتراء کسانی که سعی می کنند در کفر از آنانکه گفتند بد همان خویش ایمان آور دیم و ایمان نیاورده است دلهای ایشان واژ قوم بیود نیز ایشان شنوند گانند سخن دروغ را (۴۱) شنوند گانند

الْقِيمَةَ مَا تُقْسِيْلٌ مِنْهُمْ وَأَهْمَمُ عَذَابٍ أَلَيْهِمْ

يُرِيدُونَ أَنْ يَخْرُجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخُرُوجٍ بَنَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ

وَالشَّارِقُ وَالظَّارِقُ فَلَا قَطْطُوا إِلَيْهِمْ جَزَاءٌ إِنَّمَا كَبِيَّا
نَحَا لِأَمْنِ النَّارِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِ حَكِيمٍ

فَنَّ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمٍ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ حَفُورٌ حِيلٌ

اللَّهُ تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَعْدَ
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَغْرِي لَمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ هُنَّ شَيْءٌ قَدِيرٌ

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْمِلُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفَّارِ
مِنَ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ أَمْكَلَيَا فَوَاهِمُهُمْ وَلَا يُؤْمِنُ قَلْبُهُمْ
وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمُّعُونَ لِلْكَذِبِ سَمُّعُونَ
لِقَوْمٍ لَغَرِيبِ الْكُفَّارِ يَأْتُوكُمْ بِيَحْرِثُونَ الْكَلْمَمَ مِنْ بَعْدِ

(۱) مترجم گوید در تورات رجم زانی نازل شده بود و یهود تحریف کرده روی زانی را سیاه کردن و چند تازیانه زدن قرار دادند و در زمان آنحضرت در میان ایشان زنا واقع شد زانی را پیش آنحضرت بدست منافقان و ذمیان فرستادند بقرار آن که اگر جلد فرمایند بکنیم و اگر رجم فرمایند نکنیم آن حضرت صلی الله عليه وسلم حقیقت رجم اظهار فرمودند و رجم کردند درین آیات اشاره است بآن قصه .

(۲) یعنی معتقد آن شده اند .

برای گروه دیگران که هنوز پیش تونیامده اند^(۱) تغییر میدهند کلمات را (بعد از ثبوت آنها) در موضوع خویش گویند اگرداده شوید این حکم معرف قبول کنید و اگر آنرا داده نه شوید پس احتراز نماید و هر که خدا ضلالت اورا اراده کرده است پس هرگز نه توانی برای او از خدا چیزی از هدایت ایشان آنانند که نخواسته است خدا که پاک کند دلهای ایشان را ایشان راست در دنیارسوانی و ایشان راست در آخرت عذاب بزرگ .(۴۱)

ایشان شنوند گانند سخن دروغ را خورند گانند حرام را (يعني رشوت را) پس اگر بیایند پیش تو حکم کن میان ایشان یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان هیچ زیان نه رسانند بتو و اگر حکم کنی پس حکم کن میان ایشان با نصف هر آئینه خدادوست میدارد عدل کنند گان را^(۲) .(۴۲)

و چگونه حکم می کنند ترا و نزدیک ایشان تورات است که در آن حکم خدادست باز اعراض می کنند بعد ازین و نیستند ایشان معتقدان^(۳) .(۴۳)

مَوَاضِعَهِ يَقُولُونَ إِنَّ أُوْتِينِمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ كُلُّ تُؤْتَوْهُ فَلَا يَنْدَرُوا وَمَنْ يُرِدُ اللَّهُ فَيُنَتَّهِ فَأَنْ تَمْلِكَ لَهُ مَنْ أَنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَنْ يُعَظِّمَ قُلُوبَهُمْ فِي الدُّنْيَا خَرْقًا لَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

سَلَعُونَ لِلَّكَنِيبِ الْكُلُّونَ لِلْسُّخْتِ قَانْ جَاهِدُهُ قَاعِدُهُ
بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرُضْ عَنْهُمْ عَرَانْ تُعْرُضْ عَنْهُمْ فَهُنَّ يَقْرَأُونَ
كَيْنَانْ وَإِنْ حَمِيتَ فَأَحْمَمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ

وَكَيْفَ يَعْلَمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرِيدُ بَيْنَهَا حُكْمُ اللَّهِ
تَحْتَتَوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أَوْلَكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ

(۱) یعنی جاسوسان حربیان اند والله اعلم .

(۲) مترجم گوید یعنی اهل ذمه اگر قضیه خویش بامام رفع کنند اگر خواهد حکم کنند و اگر خواهد بزعمای ایشان مفوض نماید والله اعلم .

(۳) یعنی اگر غرض ایشان طلب رضای خدای تعالی بودی بر تورات عمل =

هر آئینه مافرود آور دیم تورات را در وی هدایت و روشنی است حکم می کنند بآن پیغمبران که منقاد حکم الهی اند برای یهود و حکم می کنند خدا پرستان و اخبار ایشان همه حکم می کردند با آنچه حافظ آن گردانیده شده انداز کتاب خدا و برآن گواه بودند^(۱) پس گفته مترسید از مردمان و بترسید ازمن و خرید ممکنید بایت های من بهای اندک و هر که حکم نکنند با آنچه فرو فرستاده است خدا پس ایشانند نامعتقد دان (۴۴).

ولازم ساختیم برای یهود در تورات که شخص به عوض شخص است یعنی بعوض او باید کشت و چشم عوض چشم است و بینی عوض بینی است و گوش عوض گوش است و دندان عوض دندان و حکم زخم ها به اعتبار مائلت است پس هر که عفو کند از آن زخم پس این عفو کفارت است ویراو هر که حکم نه کنند با آنچه خدا فرستاده است پس ایشانند ستمگاران (۴۵).

واز پس فرستادیم بر پی این پیغمبران عیسیٰ پسر مريم را با اوردار نده آنچه پیش او بود که تورات است و دادیمش انجیل دروی هدایت و روشنی است و با اوردار نده آنچه پیش وی بود که تورات

رَأَى آنَّرُتَنَ التَّوْرِيَةَ فِيهَا هُدًى وَبُوَرْدَيْخَكُمْ بِهَا
الْتَّيِّيْنُ الَّذِيْنَ آسَلَمُوا لِلَّذِيْنَ هَادُوا وَالْأَنْجِيْنُ
وَالْأَخْبَارُ بِهَا اسْتُحْقِقُطُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شَهَدَاءَ فَلَا يَنْكُونُ الظَّالِمُونَ وَالْأَنْجِيْنُ
بِالْيَتِيْمِ شَهَدَاءَ قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ②

وَكَيْبَنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا آنَّ التَّقْسِيْمَ بِالْتَّقْسِيْمِ وَالْعَيْنِ
يَا لَعِيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالْيَسَنَ
بِالْيَسَنِ وَالْجُرْجُورَ قَصَاصُ ثَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِهَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ③

وَكَيْنَاتُ عَلَى أَثَارِهِمْ بِيَعْسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرِيَةِ وَلَتَيْمَهُ الْأَنْجِيلُ فِيهَا هُدًى وَبُوَرْدَيْخَ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرِيَةِ وَهُدُى وَمُوعِظَةٌ
لِلْمُتَّقِيْنَ ④

= میکردن لیکن غرض فاسد داشتند.

(۱) یعنی به یقین معلوم کرده بودند که حکم الهی است والله اعلم.

باشد و هدایت و پند متقيان را (۴۶).

و فرموديم بايدكه حکم کنند اهل انجيل باانچه فروفرستاده است خدای تعالي دروي و هرکه حکم نکند باانچه فروفرستاده است خداپس ايشانند بدكاران (۴۷).

و فروفرستاديم بسوی توکتاب را براستي باوردارنده آنچه پش وي است ازکتاب ونگهبان بروی^(۱) پس حکم کن درميان ايشان باانچه فروآورده است خدا و پيروي مکن خواهش هاي ايشان را اعراض کنان ازآنچه آمدبتوار حکم الهی برای هر گروهی از شمامقررساخته ايم شريعتی و راهی و اگرخواستی خدا گردانيدی شمارا يك امت و لیکن خواست که بيازمايد شمارا درآنچه به شمداده است پس شتاب کنيد بسوی نيكوکاري^(۲) بسوی خدا رجوع شما واست همه يك جا پس خبردهشمارا باانچه درآن اختلاف می کر دید (۴۸).

و فرموديم که حکم کن ميان ايشان باانچه فروآورده است خداوپروي مکن خواهش هاي ايشانرا و بترس از ايشان ازانکه گمراه کنند ترا از بعض آنچه فروفرستاده است خدا بسوی توپس اگر اعراض کنند پس بدان که می خواهد خداکه عذاب کند ايشان را به سبب

وَلِيَحْكُمُ أَهْلُ الْإِيمَانِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَوْ يَحْكُمُ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنْ
الْكِتَابِ وَمَهِمَّتْ عَلَيْهِ فَإِنَّمَا يَنْهَا مِنْهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ
وَلَا تَنْهِيَعَ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ إِنَّمَا جَعَلْنَا
مِنْكُمُ شَرِيعَةً وَعَمِّلْتُمْ بِهَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ بَعْلَامَةٌ
وَلَاحِدَةٌ وَلَكُنْ لِيَنْهَاكُمْ فِي مَا أَنْتُمْ فَاسِقُوْا
الْحَيَاةِ إِلَى اللَّهِ تَرْجِعُهُ كُلُّمَا يَنْهَاكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝

وَإِنْ أَحْكَمْنَا بِمِنْهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَنْهِيَعَ أَهْوَاءَهُمْ
وَلَا حَدَّرْهُمْ أَنْ يَقْنُتُوهُ لَعَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ
إِلَيْكَ فَإِنْ تَوْلُوا فَأَعْلَمُ أَمَانِيْرِدَالِهِ أَنْهِيَّنِهِمْ
بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ فَلَئِنْ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ
لَكِنْقُوْنَ ۝

(۱) يعني تحریف را ز غیر تحریف جدامی سازد والله اعلم.

(۲) يعني اتباع فرمان الهی در شريعتم پیغمبر زمان والله اعلم.

بعض گناهان ایشان و هر آئینه بسیاری از مردمان بدکارانند (۴۹).

آیا حکم جاهلیت می خواهند؟ و کیست خوب تراز خدا باعتبار حکم برای قومی که یقین دارند (۱) (۵۰).

ای مومنان دوست مگیرید یهود و نصاری را بعض ایشان دوست بعض اند و هر که از شما دوست دارد ایشان را پس هر آئینه او ز جمله ایشانست هر آئینه خداراه نمی نماید گروه ستمگاران را (۵۱).

پس می بینی کسانی را که در دلهای ایشان بیماریست یعنی نفاق سعی می کنند در دوستی یهود و نصاری می گویند می ترسیم ازانکه بر سدمایان را مصیبی (۲) پس نزدیک است که خدا بیارد فتح را یا چیزی دیگر را از نزدیک خود پس پشیمان شوند بر آنچه پنهان داشتند در دلهای خویش (۵۲).

و بگویند مومنان (یعنی بعد از فتح و پیروزی) آیا ایشانند آنانکه قسم خوردند بخدا سخت ترین سوگند های خویش که البته ایشان همراه شما اند امروز نابود

أَعْلَمُ الْجَاهِلِيَّةَ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ
حَمْلَةَ الْقَوْمِ الْمُؤْمِنُونَ ⑤

لَيَأْتِيَ الَّذِينَ أَمْوَالَاتَ تَخْفُونَ وَالْيَهُودُ وَالظَّاهِرُ أَوْلَادُهُ
بَعْضُهُمُ أَوْلَادُ الْمُغْرِبِينَ وَمَنْ يَتَوَهَّمُ بِمِلْكٍ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑥

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرْضٌ يُسْلِمُونَ فِيمُهُمْ
يَكُونُونَ تَخْفِيَةً أَنْ تُؤْتِيَنَا ذَلِكُوهُ فَقَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْنَةِ أَوْ يُمْرِنَ عَنْهُ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا سَرَّوْا
فِي أَنْفُسِهِمْ ثَمَدِمِينَ ⑦

وَيَقُولُ الَّذِينَ أَمْوَالَهُوكُلَّهُ الَّذِينَ أَفْسَوُا بِاللَّهِ
جَهَدَ أَيْمَانَهُمْ إِنَّهُمْ لَعَنَّا مُحِيطُتْ أَعْمَالُهُمْ
فَاصْبِرُوا غَنِيَّوْنَ ⑧

(۱) مترجم گوید حاصل این آیات الزام است بر اهل کتاب که با وجود التزام کتاب بر حسب آن عمل نمی کنند و درین آیات بیان آن است که هر قرن را شریعتی داده اندو بعد نزول قرآن بجز متابعت آن متابعت دیگر جائز نیست والله اعلم.

(۲) مترجم گوید یعنی احتمال دارد که هزیمت بر اهل اسلام افتاد پس موافقت با حریبیان مصلحت است.

شده‌ملهای ایشان پس گشتند زیان کار
(۵۳).

ای مومنان هر که از شما بر گردد از دین خود پس خواهد آورد خدا گروهی را که دوست می‌دارد ایشان را واایشان دوست می‌دارند اور امروز اوضع اند بر مومنان درشت طبع اند بر کافران جهاد می‌کنند در راه خدا و نمی ترسند از ملامت ملامت کننده این بخشائش خدا است میدهد آن را به رکه خواهد و خدا جواد دانا است (۱) (۵۴).

جزاین نیست که دوست شما خدا است و رسول او و مومنانی که بر پامی دارند نمازرا و می دهنده زکات را واایشان پیوسته نماز گزارند (۵۵).

و هر که دوستی کند با خدا و بارسول او و با مومنان پس هر آئینه گروه خدا همونست غالب (۵۶).

ای مسلمانان دوست مگیرید کسانی را که تمسخر و بازی گرفته اند دین شمارا از کسانی که داده شده ایشان را کتاب پیش از شما و نه سائر کافران را و بترسید از خدا اگر مسلمان هستید (۵۷).

و چون نداکنید بسوی نماز تمسخر و بازی گیرند آن را (۲) این بسبب آن است که ایشان

یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِيْنِهِ فَسُوفَ يَأْتِيْنَ
اللَّهُ يَقُولُ مِنْ يُجْزِيْهُمْ وَمَنْ يُجْزِيْهُمْ إِذْ لَمْ يَعْلَمْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعْرَضاً
عَلَى الْكُفَّارِ إِنَّمَا يُجْزِيْهُمُ الْمُجْاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَأْتِيْنَ
لَوْمَةَ لِلَّهِ يَوْمَ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
وَاسِعٌ عَلَيْهِ (۲)

إِنَّمَا يُلْبِكُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا إِذْ يُرَدُّونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الرِّزْقَوْنَ وَهُمْ رَكُونُونَ (۲)

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَلِبُونَ (۲)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ تَبَغْفِنُوا إِذْ يَكُلُّونَ
هُرُوزًا وَلَبِقَاءَنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَالْكُفَّارُ أَوْلَاهُمْ وَإِنَّمَا يَأْتِيُونَ اللَّهَ إِنَّمَا يَأْتِيُونَ مُؤْمِنِينَ (۲)

وَإِذَا تَأْتِيْمُهُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهُمْ كَهْرُوا وَلَعِباً
ذَلِكَ يَأْتِهِمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ (۲)

(۱) مترجم گوید این وعده در زمان حضرت ابو بکر صدیق متحقق شد و مهاجران و انصار و تبعان ایشان بامر تدان جهاد کردند والله اعلم.

(۲) مترجم گوید یعنی باذان استهزا کنند والله اعلم.

گروهی هستند که نمی فهمند (۵۸) .

بگوای اهل کتاب عیب نمی گیرید برما
مگر آنکه ایمان آور دیم بخداو بآنچه
فرو فرستاده شده است بسوی ما و بآنچه
فرو فرستاده است پیش ازین و مگر آنکه
بیشتر از شما بدبند کاراند (۵۹) .

بگو آیا خبر دهم شمارا به بدتر از این (۱)
باعتبار جزاء نزدیک خدا آن بدتر کسی
است که لعنت کرد اور اخدا و خشمش
کرفت بروی و گردانید از ایشان بوزینه کان
و خوکان و کسیکه پرستید معبد باطل را
این گروه بدتر از باعتبار جای و گمراه
تراند از راه راست (۶۰) .

و چون بیان دیش شما گویند ایمان آور دیم
حال آنکه به کفر در آمدند و به کفر بیرون
رفتند و خدا دانا تراست بآنچه می
پوشیدند (۶۱) .

ومی بینی که بسیاری از ایشان سعی می
کنند در گناه و تعدی و حرام خوردن ایشان
هر آئینه بدچیزیست که به عمل آورند
(۶۲) .

چرا منع نمی کنند ایشان را خدا پرستان
و داشمندان از دروغ گفتن ایشان و حرام
خوردن ایشان هر آئینه بدچیزیست که می
کرند (۶۳) .

و گفتند یهود دستی خدابگردن بسته

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ مَلِئْتُ تَقْبِيْهُنَّ مِنْ أَذًانِ الْمَجَانِ
بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِ
وَأَنَّ الْكُفَّارَ لَمْ يَقْوِيْنَ (۴۰)

قُلْ هَلْ أَتَيْتُكُمْ بِرَبِّيْمِنْ ذَلِكَ كَمْبَيْهَةٌ عِنْدَ الْمُؤْمِنِ لَعْنَهُ
اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمُ الْقَرَادَةَ وَالْغَنَادِيرَ
وَعَبْدَ الْكَلَاغُوتَ أُولَئِكَ شَرُّ مَكَانٍ وَأَصْلَى عَنْ سَوَاءِ
الْتَّيْبِيلِ (۴۱)

وَإِذَا جَاءَهُمْ كُوْنَقُ الْأَمَانَأَوْ قَدْرَخَلْوَابِ الْمُلْمَرِ وَهُنُّ
قَدْ حَرَجُوا يِهِ وَإِنَّمَّا أَعْلَمُ بِهَا كَانُوا يَكْتَمُونَ (۴۲)

وَتَرَى أَشْدَرَ مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْأَنْجَوِ وَالْعُدُوَانِ
وَأَكْلُهُمُ السُّحْنَتَ يُلْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۴۳)

كُلُّ أَيْنَهُمُ الرَّبِّيْنِيْنَ وَالْأَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ
الْأَشْرُوَانِ كُلُّهُمُ السُّحْنَتَ يُلْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ (۴۴)

وَقَالَتِ الْيَهُودِيْنَ اللَّهُ مَغْلُولَةٌ غَلَتْ أَيْنُهُمْ وَلَعْنَوْهَا

(۱) مترجم گوید یعنی بدتر از آن عیب دارکه شما بیان کردید .

است^(۱) بگردن بسته باد دست های ایشان و لعنت کرده شد ایشان را بسب آنچه گفتند بلکه دودست اوکشاده است خرج می کند چنانچه میخواهد والبته بیفزایید در حق بسیاری از ایشان آنچه فروفرستاده شد بسوی توازن پروردگار توانفرمانی و کفر را و فگندیم در میان فرقه های یهود دشمنی و ناخوشی تاروز قیامت هر گاه که بر می افروزند آتشی را برای جنگ فرومی نشاند ش خدا^(۲) و می شتابند در زمین برای فساد و خدادوست نمی دارد مفسدان را (۶۴).

و اگر اهل کتاب ایمان می آورند و پرهیزگاری میکرند نابود ساختمی از ایشان گناهان ایشان را و در آوردمی ایشان را به بوستان های نعمت (۶۵).

و اگر ایشان برپامی داشتند حکم تورات و انجلیل را و آنچه فروداورده شده است بسوی ایشان از پروردگار ایشان^(۳) خوردنی از بالای خود واژ زیر پایه ای خود از ایشان گروهی هست میانه رو و بسیاری از ایشان بد چیزیست که می کنند^(۴) (۶۶).

قَالُوا إِنَّا يَذْكُرُ مَبْيَسْطَنِي لَا يُنَيِّقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَا يَرِيدُنَّ أَنْ يَنْتَهِ
تَنْهُمْ مَا أَتَرْبَلَ إِلَيْكَ مُطْبِعًا وَلَا مُهْرَأً وَلَا قِنْيَلَيْكَ
الْعَدَاوَةُ وَالْبَصَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ تُنَكَّلُهَا أَوْنَدُهَا نَارًا
لِلْعَرْبِ أَمْلَأَهَا اللَّهُ وَيَعْوَنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُتَقْبِلِينَ ^(۲)

وَلَوْا نَّ أَهْلُ الْكِتَابُ أَمْتَوْا وَأَتَقْرَبُوا لَنَا عَنْهُمْ سَيَّأَتُهُمْ
وَلَكَذَلِكَ الْمُجْنَفُونَ الْغَيْبُ ^(۴)

وَلَوْا هُنَّ أَقَامُوا التَّوْرِيهَ وَالْإِعْجِيلُ وَمَا أَتَرْبَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ
رِّيحٍ هُرَّكَوْا مِنْ فَوْقَهُمْ وَمَنْ عَنْتُ أَجْبَاهُمْ مِنْهُمْ
أَمَّةٌ مُّنْقَسَدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ^(۵)

(۱) یعنی بخل دارد.

(۲) یعنی چون می خواهند که بادشمنان خود که متدين به یهودیت نیستند جنگ کنند مقهور و مغلوب می شوند.

(۳) یعنی سائر کتب سابقه.

(۴) مترجم گوید حاصل آن است که اگر برپامی داشتند حکم تورات و انجلیل را =

ای پیغمبر برسان آنچه فرو داورده شده است بسوی توازن جانب پروردگار تو و اگر نکردی^(۱) نرسانده باشی پیغام خدارا و خدانگاهدار دتر از مردمان هر آئینه خداراه نمی نماید گروه کافران را^(۲).

بگوای اهل کتاب نیستید برقیزی تا آنکه برپا کنید حکم تورات و انجیل را و آنچه فرو فرستاده شده است بسوی شما از پروردگار شما^(۳) والبته بیفزاید در حق بسیاری از ایشان آنچه فرو فرستاده شده است بسوی توازن جانب پروردگار تو (یعنی قرآن) طغیان و کفر را پس اندوهگین مشویر قوم کافران^(۴).

هر آئینه مسلمانان و یهودان (و همچنین است) حال ستاره پرستان و ترسایان هر که ایمان آرد از ایشان بخدا و روز آخر و کردار شائسته هیچ ترس نیست برایشان و ایشان اندوهگین نه شوند^(۵).

هر آئینه گرفتیم عهد بنی اسرائیل

يَا أَيُّهُ الرَّسُولُ بِأَعْلَمِ مَا أَنزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ فَلَمْ يُنْفَعُ
فَمَا يَنْقُضُ إِيمَانُهُ وَاللَّهُ يُعْصِمُكَ مِنَ الظَّالِمِ إِنَّ اللَّهَ
لَا يُهْمِلُ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ كُلَّ شَيْءٍ عَلَىٰ تُقْبِلُونَ
وَالْأَجْمَعِينَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا يُنْزِلُنَّ كَذِبًا
مَنْ هُمْ بِأَنْزَلِ إِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ طَغْيَانًا وَلَهُمْ أَفْلَامٌ
تَأْسَعَ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالظَّمِينُونَ وَالظَّارِئِي
مَنْ أَنْسَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمَ الْأَخِرِ وَعَلَىٰ مَا لَهُمْ لَا يَحْدُثُ عَلَيْهِمْ ذَلِكُمْ
يَعْلَمُونَ

لَقَدْ أَخْذَنَا مِثْقَاتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْهِمْ رُسُلاً مُّنْذِهِنَّا

= پیش از نزول قرآن و پیش از آنکه حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم مبعوث شود برکت فراوان نصیب ایشان می شد لیکن مخالفت کردند پس بانواع بلا مبتلا گشتند والله اعلم.

(۱) یعنی اگر یک آیت هم نرساندی والله اعلم.

(۲) مترجم گوید یعنی قرآن و سائر کتب سابقه.

(۳) مترجم گوید حاصل آنست که بروفق قول خود ملزم می شوند زیرا که التزام شریعتی میکنند و بر حسب آن نمی روند قطع نظر از انکار قرآن والله اعلم.

(۴) یعنی در اصل از هرفقه که باشد چون ایمان آرد از اهل نجات است و خصوصیت فرق را اعتبار نیست والله اعلم.

و فرستادیم بسوی ایشان پیغمبران را هر گاه آمدی با ایشان پیغامبری با آنچه دوست نمی داشت نفس ایشان گروهی را به دروغ نسبت کردند و گروهی را می کشتد (۷۰).

و پنداشتند که هیچ عقوبت نخواهد بود پس کورشدند و کر گشتند پس باز گشت بر حلت خدا بر ایشان^(۱) پس باز کورشدند و کر گشتند بسیاری از ایشان و خدا بیناست با آنچه می کنند (۷۱).

هر آئینه کافرشدند کسانیکه گفتند خدا همان است عیسیٰ پسر مریم و گفته بود عیسیٰ ای بنی اسرائیل پرسنید خدارا پروردگار من و پروردگار شما هر آئینه کسیکه شریک خدا مقرر می کند حرام کرده است خدا بهشت را بروی و جای او دوزخ است و نیست ستمگاران را هیچ یاری دهنده^(۲) (۷۲).

هر آئینه کافرشدند کسانیکه گفتند که خدا سوم سه کس است^(۳) و هیچ اله بر حق نیست مگر اله یگانه وا گرباز نه آیند از آنچه می گویند خواهد رسید کافران را از ایشان^(۴) عذاب درد دهنده (۷۳).

آیار جوع نمی کنند بسوی خدا و آمرزش

جاءَهُمْ سُوْلٌ بِمَا لَأَتَهُوْيَ أَنْهُمْ لِمِنْ قَبْلِ الْكِبْرِ
وَقَوْنَاقِهِمُونَ ⑤

وَحِسْبُ الْكَلْوَنَ فِتْنَةٌ فَعَمِّلُوهُ وَصَمُّوهُ شَمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
ثُمَّ هَمِّلُوهُ وَصَمُّوهُ آذِنَهُمْ وَاللَّهُ بَعْدِنَا يَعْلَمُونَ ⑥

لَقَدْ كَفَرَ الظَّبَابُ الَّذِينَ قَاتَلُوكُنَ اللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ إِنْ هُوَ بِنَمٍ وَقَالَ
السَّمِيعُ يُنْهِيَ أَسْرَارَ إِلٰيْهِ اعْبُدُوكُنَ اللَّهُ رَبِّيْ وَرَبِّكُمْ إِنَّهُ
مَنْ يُشَرِّكُ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ
وَمَا ذُرْتُمْ لِنَفْسٍ وَلَا لِقَلْبِيْنِ مِنْ أَنْصَارِهِ ⑦

لَقَدْ كَفَرَ الظَّبَابُ الَّذِينَ قَاتَلُوكُنَ اللَّهُ ثَالِثٌ وَمَا مِنْ الْوَالِدَا
رَالَّهُ قَاتِدُوكُنَ لَمْ يَنْهِيْهُ وَلَا يَقُولُونَ لِيَسْتَنَ الدِّيَنَ كَفَرُوكُنَ
مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑧

أَفَلَا يَتَوَسَّلُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَتَعَوَّذُونَ؟

(۱) يعني محمد صلی الله علیه وسلم را فرستاد والله اعلم.

(۲) اعتقاد حلول نوعی از شرک است.

(۳) يعني در مرتبه الوهیت سه کس هستند یکی خدا و دیگری عیسیٰ و سوم روح القدس والله اعلم.

(۴) يعني اهل اصرار از ایشان.

نمی طلبند ازاو و خدا آمرزنده مهربان
ست (۷۴).

نیست عیسیٰ پسر مریم مگر بیgamبری
کذشته اند پیش ازوی پیغامبران
ومادر او وولیه بود هر دو می خوردن طعام
را بین چگو نه بیان می کنیم برای ایشان
نشانه ها باز بین چگونه گردانیده می
شوند (۱) (۷۵).

بگو آیا عبادت می کنید بجز خدا چیزی را
که نمی تواند برای شما زیانی و نه سودی
و خدا همان است شنواهانا (۷۶).

بگوای اهل کتاب از حد مگذرید در دین
خود بناحق و پیروی مکنید خواهش نفس
قومی را که گمراه شدند پیش ازین و
گمراه کردن مردمان بسیار را وک جروی
کردن از راه راست (۲) (۷۷).

لعن特 کرده شد کافران را از بین اسرائیل
برزبان داؤد و عیسیٰ پسر مریم این بسب
آنست که نافرمانی می کرند
واز حد می گذشتند (۷۸).

یک دیگر رامنع نمی کردن از آن عمل
رزشت که مرتكب آن شدند هر آئینه
بد چیزی است که می کردن (۷۹).

می بینی که بسیاری از ایشان دوستی
می کنند با کافران (یعنی با مشرکان) هر آئینه

وَاللَّهُ أَعْلَمُ وَرَحِيمٌ (۲)

مَا أَيْسِرْ حَرَبَنَ مَرْهَمَ لَا يَسُوَّلَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأَمَّةٌ
صَدِيقَةٌ كَمَا يَا كُلُّنَ الْكَعَامَ اُنْظُرْ كَيْفَ نَبَيْنَ لَهُمُ الْآيَتِ
لَهُنَاظْرَأْتُ يُؤْفِلُونَ (۳)

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِ الْلَّهِ مَا لَيْكُ لَمْ يَرَأُ لَأَنْقَعَهُ
وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۴)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابَ لَا تَنْعَوْنِي وَنِيَّكُمْ غَيْرُ الْحَقِّ
وَلَا تَتَبَعُو أَهْوَاءَ قُوَّةٍ قَدْ ضَلَّوْا مِنْ قَبْلِ
وَأَضَلُّوكُمْ كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ التَّيَّبِينِ (۵)

لِعْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ بَيْنِ أَسْرَاءَ نِيلَ عَلَى إِلَيْكُنَ دَاؤُدَ
وَعِنْيَ ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ يَهُمَا لَعْنَوْا وَكَانُوا يَعْنِدُونَ (۶)

كَانُوا لَا يَتَنَاهُونَ عَنْ مُنْكِرٍ عَلَوْهُ لَيْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ (۷)

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّونَ الَّذِينَ كَفَرُوا

(۱) یعنی از معرفت حق.

(۲) یعنی پیشوایان یهودیت و نصرانیت که برای ایشان مذهب قرار داده اند والله اعلم.

بدچیزیست که پیش فرستاده است برای ایشان نفوس ایشان آن چیز خشم گرفتن خداست برایشان وایشان در عذاب جاویدانند (٨٠).

و اگرایمان آوردنده به خدا و پیغامبر (یعنی پیغامبر خود) و آنچه فرو فرستاده شده است بسوی وی البته دوست نه گرفتند مشرکان را ولیکن بسیاری از ایشان فاسقانند (٨١).

هر آئینه بیابی سخت ترین مردمان در عداوت با مسلمانان یهود و مشرکان را و هر آئینه بیابی نزدیک ترین مردمان در دوستی مسلمانان کسانی را که گفتند مانصاری نیم این بسبب آن سرت که از جنس ایشان هستند دانشمندان و گوشه نشینان و بسبب آنست که ایشان تکبر نمیکنند (٨٢).

و چون بشنوند آنچه فرو فرستاده شده بر پیغامبر به بینی چشم های ایشان را اشک میریزد به سبب آنچه شناختند از حق می گویند ای پروردگار ما ایمان آور دیم پس بنویس مارا با شاهدان^(۱) (٨٣).

و چیست مارا که ایمان نیاریم بخدا و آنچه آمده است بمالز دین راست و چیست مارا که طمع نه کنیم که داخل کند مارا پروردگار^(۲) با قوم صالحان (٨٤).

لَيْسَ مَأْقُولَةً لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخْطَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ
وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَلِدُونَ ^①

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ يَأْتِهُمُوا اللَّهُ وَالْيَهُودُ وَالْأَنْجِلُ إِلَيْهِمَا
أَنْحَدُهُمْ أَوْلَيَاءَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ
فَيُسْقَوْنَ ^②

لَتَجَدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا قَاتِلِينَ أَمْوَالَهُمْ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجَدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوْلَى
لِلَّذِينَ أَمْسَأُوا الَّذِينَ قَاتَلُوا إِنَّا نَصْرِي ذَلِكَ
يَأْنَ مِنْهُمْ قَيْسَرِينَ وَرَهْبَانًا وَأَنَّهُمْ
لَا يَسْتَكِبُرُونَ ^③

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْ الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنَهُمْ
تَبَيَّضُ مِنَ الدَّمْعِ وَمَا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا مَنْ
فَإِنَّا نَعْمَلُ الشَّهِيدَيْنَ ^④

وَقَاتَنَ الْأُنْوَمُنْ يَأْتِهُمْ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَتَظَعَّمُ أَنْ يُدْخِلَنَا
رَبِّنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ ^⑤

(١) یعنی جماعتی که اکمل امت باشند والله اعلم.

(٢) یعنی به بهشت.

پس جزا داد ایشان را خدابرآن مقوله که گفتند بوسنانها میروند زیر آن جویها جاویدان آنجا واین است جزای نیکوکاران^(۱) (۸۵).

وکسانیکه کافرشدند ویدروغ نسبت کردند آیات مارا ایشانند اهل دوزخ (۸۶). ای مومنان حرام مکنید لذاذ آنچه خدا حلال ساخته است برای شما واژحمدگذرید هر آئینه خدا دوست نمیدارد از حد گذرند گان را (۸۷).

وبخورید آنچه روزی داده است شمارا خدا حلال پاکیزه و بترسید از آن خدا که شما بموی ایمان آوردید^(۲) (۸۸).

بازخواست نمی کند از شما خدا به لغو درسوگند های شما ولیکن بازخواست می کند از شما بسبب محکم کردن سوگندها بقصد^(۳) پس کفارت یمین منعقده طعام دادن ده مسکین راست از جنس میانه از آنچه می خورانید اهل خودرا یا پوشش دادن ایشان را یا آزاد کردن برده پس هر که نیابد لازم است

فَأَتَابَهُمُ اللَّهُ يَسَّاقًا لِوَاجْتَهِي بِجَوْنِي مِنْ عَيْنِهِ الَّذِنَهُ خَلِدِينَ
فِيهَا أَوْذِلَكَ جَنَّةُ الْمُعْسِنِينَ ﴿٦﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا يَا يَسِّنَا أُولَئِكَ أَصْحَبُ الْجَهَنَّمَ

يَا يَهُوَ الَّذِينَ أَمْتُوا لَا تُحِرِّمُوا أَطْبَاتَ مَا أَحَانَ اللَّهُ لَمْ
وَلَا تَعْتَدُ وَلَمَّا أَنَّ اللَّهَ لَمْ يُحِبِّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٧﴾

وَكُلُّ أَمَّارَ زَقَّلَمُ اللَّهُ حَلَّاكَطِيَّا وَأَتَقُوا اللَّهُ الَّذِي
أَنْهَمَهُ مُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ يَالْعَوْنَى أَيْمَانَكُمْ وَلَكُمْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَفَرْتُمُ الْأَيْمَانَ لَكَفَارَتُمْ إِطْعَامُ عَشَرَةِ مَسِيقَيْنَ
مِنْ أَوْسَطِ مَأْطُومَوْنَ أَهْلِيَمَ أَوْ سُوْلَهْمَ أَوْ تَحْرِيْرَهْمَ
فَمَنْ لَمْ يَعْجِدْ فَوَيَّامُ ثَثَّةِ أَيْمَانَ لَذِلَّكَ لَكَفَارَةُ أَيْمَانَكُمْ
إِذَا حَكَفَلُمْ وَاحْفَظُوْا أَيْمَانَكُمْ كَذِلِكَ يَسِّنَ أَلَّهُ لَكُمْ

(۱) مترجم گوید در آیات مذکوره اشارت است به فضیلت قومی از نصاری حبشه که همراه جعفر طیار بخدمت آنحضرت آمده مسلمان شدند والله اعلم.

(۲) یعنی ترك نکاح یا ترك اکل کم و امثال آن درست نیست والله اعلم.

(۳) مترجم گوید یعنی به لغو کفارت واجب نیست چنانکه از دور شبهی بیند و بطن گوید که والله زید است وزید نباشد و برمین منعقده اکثر حاث شود کفارت واجب است چنانکه گوید والله این طعام نخورم یا درین خانه درنه آیم و علی هذا القياس والله اعلم.

إِلَيْهِ لَعْنَةُ شَكَرُونَ ④

روزه داشتن سه روزاینست کفارت سوگند های شماچون سو گند خورید (یعنی وحانت شوید) و نگاهدارید سوگند های خودرا^(۱) همچنین بیان می کند خدابرای شما آیتهای خودرا تابود که شماشکر کنید (۸۹).

ای مسلمان جزاین نیست که خروقمار و نشانهای معبدان باطل و تیرهای فال پلیداست از کردار شیطان است پس احتراز کنید ازوی تابود که شما رستگارشوید (۹۰).

جزاین نیست که می خواهد شیطان که بینداز در میان شما دشمنی و ناخوشی بسبب خمر و قمار و بازدارد شمارا ازیاد خدا وازنمایز پس آیا الحال شما باز ایستاد گانید (۹۱).

و فرمانبرداری کنید خدا را و فرمانبرداری کنید پیغامبر را و بترسید پس اگر رو گردانیدید پس بدانید که بر پیغامبر مانیست مگر پیغام رسانیدن آشکار (۹۲).

نیست بر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند گناهی در آنچه خوردن^(۲) چون پرهیز گاری کردند و ایمان آوردند و کارهای شائسته کردند باز پرهیز گاری کردند و ایمان آوردند باز پرهیز گاری کردند و نیکوکاری نمودند و خدادوست

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِلَيْهِ الْحُمُرُ وَالْأَيْمَرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْدَمُ
رَجُلٌ مِّنْ عَلِيِّ الْشَّيْطَنِ فَأَبْخَبَهُ عَالَمٌ لَّمْ يُنْظَرُوهُنَّ ④

إِنَّهَا يُرِيدُ الشَّيْطَنُ أَنْ يُوقَعَ بِيَدِكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ
فِي النَّحْرِ وَالشَّيْرِ وَيَصِدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الْمُصْلَةِ فَهُمْ
أَنْتُمْ تَدْهَؤُونَ ④

وَاطَّيْعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا حَدُورٌ أَقْرَبُ فَأَتَيْمُ فَاعْلُمُوا إِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاءُ الْيُنِينُ ④

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوكُمْ
إِذَا مَا تَقْوَى وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ تَقْوَى وَآمَنُوا ثُمَّ أَتَقْوَا
وَاحْسَنُوا إِذَا لَمْ يُجُوبُ الْمُجْنِينُ ④

(۱) یعنی تامقدور حانت نه شوید والله اعلم.

(۲) یعنی قبل از تحریم.

میداردنیکوکاران را^(۱) (۹۳).

ای مسلمانان هر آئینه می آزمایدشمارا
خدا به چیزی از شکار بر سر بان دستهای
شما و نیزه های شما تام تمیز کند خدا کسی
را که غائبانه ازوی ترسد پس هر که تعدی
کند بعد ازین اوراست عذاب درد دهنده
(۹۴).

ای مسلمانان مکشید صیدرا چون احرام
بسته باشید و هر که بکشد اورا از شما بقصص
پس واجب است جزا و آن جز امانند
چیزیست که اورا کشته است از جنس
چهار پایان حکم کند باز دو صاحب
عدالت از شما باشد آن چهار پایه قربانی
رسیده بکعبه یا آن جزا کفارت است طعام
فقیران یا برابر آن از روزه تاب چشید جزای
کردار خود غفوکرده است خدا از آنچه
گذشت و هر که دیگر بار کند انتقام گیرد
ازوی خدا و خدغال صاحب انتقام
است^(۲) (۹۵).

لَيَأْتِ الَّذِينَ أَمْوَالَهُبُولُكُوْنَدُ اللَّهُ يُسْعِيْنَ الصَّيْدَ شَاهَةً أَيْدِيهِمْ
وَرِمَّا حَمْلَمْ لِعَامَ اللَّهُ مَنْ يَغْافِلُهُ يَأْغِيْبُهُ مَنْ اعْتَدَى بَعْدَ
ذَلِكَ قَلَّهُ عَذَابُ الْيَمِّ^(۳)

لَيَأْتِ الَّذِينَ أَمْوَالَهُبُولُكُوْنَدُ اللَّهُ يُسْعِيْنَ الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُمْرٌ وَمَنْ قَتَلَهُ يُنَكِّمُ
تُعَيْدَ أَجْزَءَهُ بِمِثْلِ مَا قَتَلَ مِنَ الْعَوْنَوْ يَعْلَمُهُ ذَوَاعْدُلٍ
مَنْ لَمْ هُدِيَ إِلَيْهِ الْكَعْبَةُ أَوْ فَقَارَةً طَعَامُ مَسِيكَنَ أَوْ عَدْلٍ
ذَلِكَ صَيَّادٌ مَدْوَقٌ وَبَالْ أَمْرِهِ مُفَاقَهُ شَحَافَكَ وَمَنْ عَادَ
مَيْنَقَهُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ وَأَنِيعَ^(۴)

(۱) مترجم گوید یعنی آنچه قبل از تحریم خوردند غفوست چون در تقوی رسوخ
پیدا کردند و این سخن بدان ماند که کسی گوید با تو احسان کنم و بازی تو احسان
کنم بمعنی آنکه پیوسته احسان کنم والله اعلم.

(۲) مترجم گوید جزای صید یکی از سه چیز تواند بود مثال صید را در حرم ذبح کند
ومثال نزدیک شافعی بخلقت و هیئت است و نزدیک ابی حنیفه به قیمت یا
بقيمت صید طعام خریدن ماید و بمسکینان دهد و نزدیک شافعی هر مسکینی را
مدى و نزدیک ابی حنیفه هر مسکینی را نیم صاع از گندم یا یک صاع
از جویا بشمار مسکینان علی اختلاف المذهبین روزه دارد والله اعلم.

حلال کرده شد برای شماشکار دریا و خوردن آن تامن گفت باشد برای شما و برای قافله و حرام کرده شد بر شما شکاری بابان تا وقتیکه احرام بسته باشد و بترسید از آن خدا که بسوی وی حشر کرده خواهد شد (۹۶).

گردانید خدای تعالیٰ کعبه را که خانه بزرگوار است سبب انتظام امور مردمان و ماه حرام را و قربانی را و آنچه در گردش قلاده اندازند این بیان برای آنست که تابدانید که خدا میداند آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است و تابدانید که خدا بهمه چیزدان است (۹۷).
بدانید که خدا سخت است عقوبت او و آنکه بدانید که خدا امرزنه مهربان است (۹۸).

نیست بر پیغامبر مگر رسانیدن پیغام و خدامی داند آنچه آشکارا می‌کنید و آنچه پنهان می‌کنید (۹۹).

بگو (ای محمد) برابر نیست پلید و پاک و اگر چه در عجب آرد ترا بسیاری پلید پس بترسید از خدا ای خداوندان خرد تارستگار شوید (۱۰۰).

ای مسلمانان سوال مکنید از آن چیزها که اگر ظاهر کرده شود حقیقت آنها پیش شما غمگین کند شمارا و اگر سوال کنید

أَجَلَ لَكُمْ صِيدُ الْبَحْرِ وَ طَعَامُهُ مَتَّاعُ الْكُلُّ وَ لِلشَّيَّاطِينَ رُحْمَةٌ
عَلَيْكُمْ صِيدُ الْبَرِّ مَدْمُودٌ حِرْمَانٌ وَ أَقْوَالُ اللَّهِ الَّذِي إِلَيْهِ
يُخْرُجُونَ (۴)

جَعَلَ اللَّهُ الْمَعْبُودَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيمًا لِلثَّالِثِ وَالثَّالِثِ
الْعَرَامَ وَالْهَدَى وَالْقَلَادَى ذَلِكَ يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ
يَكُلُّ شَيْءٍ عَلَيْهِ (۴)

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَوَّدَ الْوَقَابَ وَأَنَّ اللَّهَ عَفْوٌ تَجْهِيدٌ (۵)

مَاعِنَ الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَبْدِيلُونَ
وَمَا تَنْتَهِيُونَ (۴)

قُلْ لَا يَسِئُ الْجَيْشُ وَالْقَلِيلُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كُلُّ رُؤْيَا
الْجَيْشُ فَأَنْتُوَ اللَّهُ يَأْوِي إِلَيْكُمْ لَعَلَّمُتُمُ الظُّلُمُونَ (۶)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أَمْوَالَ أَتَسْأَلُونَ عَنْ أَشْيَاءِ أَنَّ مُنْذَدِلَكُمْ
تَسْأَلُوكُمْ وَلَوْنَ سَعْلَوْ أَعْنَاهُ جَنِينَ يَذَلُّ الْقُرْآنُ يُبَدِّدُ

(۱) مترجم گوید یعنی مال حرام و مال حلال برابر نیست اگرچه حرام بسیار جمع می شود والله اعلم.

از آن وقتیکه فرودآورده می شود قرآن البته ظاهر کرده شو برای شما عفو کرد خدای تعالی از آن سوالات و خدا آمر زنده بر دبار است^(۱) (۱۰۱).

لَمْ يَعْفَ اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ^(۲)

هر آئینه سوال کرده بودند از مثل آن چیز ها قومی پیش از شما باز کافرشند بآنها (۱۰۲).

قَدْ سَأَلَهُمَا قَوْمٌ مَنْ قَبْلَكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا يَهُودًا كُفَّارًا^(۳)

مشروع^(۴) نکرده است خدای تعالی هیچ بحیره و نه سائبه و نه وصیله و نه حام را ولیکن کافران دروغ برخدا می بندند وبسیاری از ایشان در نمی یابند (۱۰۳).

مَاجَعَ اللَّهُ مِنْ بَيْرُرٍ وَ لَاسِيَةٍ وَ لَوْصِيلَةٍ وَ لَحَلَاءٍ
فَلَكُنَ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْدَوْنَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
وَ الْكَرْهُمُ لَا يَعْقِلُونَ^(۵)

و چون کفته شود ایشان را بیانید بسوی آنچه فرو فرستاده است خدا و بسوی پیغمبر گویند بس است مار آنچه بر آن یافتیم پدران خود را واگر چه پدران ایشان هیچ نمی دانستند و هیچ راه نمی یافتد (۱۰۴).

وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِنَّا أَنْزَلْنَا اللَّهَ وَإِنَّ الرَّسُولَ قَالُوا
حَسْبُنَا تَوْجِدُنَا عَلَيْهِ إِيمَانًا أَوْ كَانَ إِيمَانُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَ لَا يَهْتَدُونَ^(۶)

ای مسلمانان محافظت کنید خویشتن را ضررنمی رساند شمارا کسی که گمراه

يَأْيُهَا الَّذِينَ أَمْنُوا عَلَيْهِمُ الْفَسَدُ لَا يُضْرِبُهُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا

(۱) مترجم گوید بعض مردم از آنحضرت بغیر ضرورت سوال میکردنیکی گفت پدر من کیست و دیگری گفت که مرجع من بهشت است یا دوزخ درین باب نازل شد.

(۲) مترجم گوید اهل جاهلیت احکامی چند اختراع کرده بودند و در آنها به قول اسلاف خود تمسل مینمودند از آنجلمه بحیره و آن ماده شتری است که اورا برای بتان مقرر میکردن و شیراو بکسی نمیدادند و سائبه که برای بتان جانور را میگذاشتند و بار برپشت اونمی نهادند و وصیله و آن ماده شتریست که اول بار دراول عمر شتر ماده نر آید بعد از آن بغیر فصل دیگر بار ماده زاید پس آنرا برای بتان میگذاشتند و بعد از آنکه از حمل چند بچه گرفتندی اورا معاف داشتندی از رکوب وجزان او راعام گفتندی خدای تعالی این همه را فسخ فرمود و آیت فرستاد.

شدچون شماراه یاب شدید بسوی خداست
رجوع شماهمه یک جا پس خبر دهد
شمارا با آنچه عمل می کردید^(۱) (۱۰۵).
ای مسلمانان نصاب شهادت در میان
شما وقت وصیت چون بر سد به یکی
از شماموت دوکس اندکه صاحب عدالت
باشد از شما یادیگران از غیر شما ۱ گرشما
سفر کرده باشد در زمین پس رسیده
شمامصیبیت موت ۱ گرشک داشته باشد
با زدارید ایشان را بعد از نماز (یعنی
نماز عصر) پس قسم خورند بخدا که
خرید نمی کنیم عوض سوگند خدابهای
دنیا را و ۱ گرچه کسیکه برای نفع او
گواهی میدهیم صاحب قربت باشد و پنهان
نمی کنیم گواهی خدا^(۲) هر آئینه مانگاه
از گنهگاران باشیم (۱۰۶).

۱ گر * اطلاع واقع شد بر آنکه این دو گواه

افتدا شدند لیل اللہ مرجعكم همیعاً پیشتم بمالکتم تعمیلون^(۳)

یَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَقَرَ أَحَدُكُمُ الْمُؤْمِنُ
جِئْنَ الْوَقِيَّةَ إِذْنَنْ دَوَاعِنْ مَنْكُمْ أَوْ أَخْرَنْ مِنْ عَيْرِكُمْ
أَنْتُمْ مَغْرِبُكُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَأَصْبَثَنُمْ مُوصِيَّةَ الْمُؤْمِنِ
عَيْسَوْنَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمُنَ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَدُمُ
لَا شَرِّيْرٍ يَهُ شَهَادَةُ شَهَادَةٍ وَلَا كَلْمَنْ شَهَادَةً
اللَّهُ أَكْبَرُ إِذَا أَئْتَنَ الْأَئْتِينَ^(۴)

اللَّهُ أَكْبَرُ إِذَا أَئْتَنَ الْأَئْتِينَ^(۴)

فَإِنْ عَيْرَ عَلَى أَيْمَانِهَا سَتَّهَا إِنْ شَاءَ لَخَرَنْ يَقُولُنَ مَقَامَهُمَا

(۱) یعنی اگر شماصلاح کردید و شرط امر معروف بجا آوردید مخالفان ضررنمی کند والله اعلم .

(۲) ایضاً مترجم گوید اگر مسلمانی رااتفاق سفر افتاد و در جائی که هیچ مسلمان نبود محضر شد ناچار دو ذمی را ترکه خود سپرد و بروصیت خود گواه ساخت، ایشان از آن ترکه جام نقره ای را خیانت کردند و چون اولیای میت از ایشان مطالبه نمودند قسم خوردنده که مابآن اطلاع نه داریم بعد از آن آن جام نزدیک صواغی پیداشد گفت که این دو ذمی بدست من فروختند درین باره آیت نازل شد و دوکس از اولیای میت قسم خورده آن جام را گرفتند .

(☆) توضیح: پس اگر اطلاع حاصل شد که آنها مرتكب کنایی شده اند پس دو گواه از اقارب نزدیک میت که نسبت به اقارب دیگر میت مستحق میراث اویند جانشین آن دو گواه شوند .

حاصل کردند گناهی^(۱) پس بایستند دوکس دیگر که قربات قریبی داشته باشند بجای آنها ز جماعتی که مال راحق خود ساخت هریکی ازدو گواه دروغ به زیر دستی برایشان^(۲) پس سوگند خورند بخدا که گواهی مادرست تراست از گواهی آن دو واژه حدت چاوز نکرده ایم هر آئینه مائنگاه از ستمگاران باشیم (۱۰۷).

این اسلوب نزدیک تراست بآنکه بیارند گواهی را بروجه آن یعنی بروجهیکه باید در گواهی دادن یا بترسند از آنکه رذکرده شود سوگندها بعد سوگند های ایشان^(۳) و بترسید از خدا و بشنوید حکم اورا و خدا راه نمی نماید گروه فاسقان را^(۴) (۱۰۸).

مِنَ الَّذِينَ اسْتَحْقَ عَلَيْهِمُ الْوَلَيْنِ فَيُقْبَلُونَ إِلَيْهِمْ لَشَهَادَتِنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَأَعْتَدَنَا لَهُمَا إِذَا
لَيْلَةَ الظَّلَّمِينَ (۵)

ذَلِكَ أَذْنَنَّ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهِمْ أَوْ يَغْفِلُوا
عَنْهُمْ بَعْدَ إِعْلَانِهِمْ وَأَنْتُمُ اللَّهُ أَوْسَعُ عِلْمًا
لَأَيْمَدِي الْقَوْمَ الْفَيْقَيْنِ (۶)

(۱) یعنی گواه حق که خدا بآن فرموده والله اعلم.

(۲) یعنی دروغ گواهی دادند دروغ قسم خوردن.

(۳) یعنی اگر کسی داند که بعد از سوگند من سوگند مدعی نخواهد بود سوگند دروغ خورد و اگر بداند که چون کذب ظاهر شود مدعیانرا سوگند دهندو حق به سوگند ایشان ثابت شود از سوگند دروغ احتیاط کند.

(۴) مترجم گوید تاویل آیت بمذهب شافعی آن است که مراد از شهادت وصیت است و از منکم من اقاربکم و ذکر ائمین برای احتیاط و قسم دادن بجهت مدعاعلیه بودن درین دعوی که خیانت کرده اند و تعین صلوة عصر بجهت تغليظ یمین و اختیار اثنین برای احتیاط و اقامت اولیان بجهت مدعاعلیه بودن برایشان در دعوای که بجهت حذر خود تقریر میکند چنانچه در صورت مذکوره دعوی اشتراء کرده بودند و ارتبتم فان عشر اشارت است بتوجه دعوای کسی و بمذهب ابی حنیفه مانند آن است مگر آنکه تعین صلوة عصر بجهت آنست که قضات در محکمه همین وقت می نشستند پس گویا که گفته شد در محکمه قضایا =

يادکن آن روز را که جمع کند خدا پیغمبران را پس بگویدچه جواب داده شد شمارا گویند هیچ دانش نیست مارا هر آئینه توی داننده امر پنهانی^(۱) (۱۰۹) .

آن وقت که گوید خدای تعالی ای عیسی پسر مریم یادکن نعمت مرا برخویش و بر والده خویش چون قوت دادم ترا بروح القدس (یعنی به جبریل عليه السلام) سخن می گفتی با مردمان در گهواره و در حالت معمری و چون آموختم ترا کتاب و دانش و تورات و انجیل و چون پیدا می کردی از گل مانند شکل مرغ به حکم من پس دم می زدی دروی پس می شد مرغی به حکم من و به میکردن کور مادرزاد را و برص داردا به حکم من و چون بیرون می آوردی مردگان را بحکم من^(۲) و چون بازداشتمن شربنی اسرائیل را از تو آنگاه که آوردی نزدیک ایشان معجزه ها پس گفتند کافران از ایشان نیست این مگرسحر آشکارا (۱۱۰) .

و چون الهام فرستادم بسوی حواریان که ایمان آریدبه من و به پیغمبر من گفتند ایمان آور دیم و کواه باش یا عیسی برآنکه

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرِّئْسَ فَيَقُولُ مَاذَا أَجْبَحْتُمْ قَالُوا لَأَعْلَمُ
لَمَّا رَأَيْتُكَ أَنْتَ عَلَمُ الْغَيْبِ ⑤

إِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْنِيمِيْكَ وَعَلَى
وَالْبَيْتِ اذْ اَيَّدْتُكَ بِرُوحِ الْقَدِيسِ سَلَّمْتُكُمُ النَّاسَ
فِي الْمَهْدِ وَكَمْلًا وَلَذْعَلْتُكَ الْكَبِيرَ وَالْحَمَّةَ وَالْوَوْرَةَ
وَالْأَجْعَمِيْلَ وَلَذْخَلْتُكَ مِنَ الطَّيْبِيْنَ كَهْيَةَ الطَّيْبِ
بِإِذْنِ فَتَقْهَرَ وَبِهَا فَتَأْتُونُ طَيْرًا لَيَّدِنِي وَثُبْرِيُّ
الْأَكْنَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَلَذْخَلْجَهُ الْمَوْتِي بِإِذْنِي
وَلَذْكَفْتُكَ تَبَّيَّنَ اسْرَاءَيْنِيْكَ اذْجَهْتُهُمْ
بِالْمَيْدَنِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَنْهُمْ
هَذَا إِلَّا سِحْرُمِينْ ⑥

وَلَذْأَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيْنَ اَنْ امْتَوْا بِيْ وَبِرَسُولِيْ
قَالُوا امْتَأْنَا وَأَشْهَدُ بِأَنَّنَا مُسْلِمُونَ ⑦

= والله اعلم .

(۱) یعنی نخست از سر خضوع و نیایش ایشان گویند در برابر توبه نسبت دانش مارا هیچ دانش نیست بعد از آن کواهی دهنده بر است خویش والله اعلم .

(۲) یعنی از کور زنده برمی آور دی والله اعلم .

مامسلمانیم (۱۱۱).

چون گفتند حواریان ای عیسیٰ پسر مریم آیامی تو اندپروردگار تو که فروفرستد بر مادرخوانی از آسمان گفت عیسیٰ بترسید از خدا ۱ گر مومن هستید^(۱) (۱۱۲).

گفتند می خواهیم که بخوریم از آن دسترخوان و آرام گیرد دل های ما و بدانیم که راست گفتی باما و باشیم بر نزول آن از گواهان (۱۱۳).

گفت عیسیٰ پسر مریم بار خدایا ای پروردگارما فرود آربرما دسترخوانی پُر از طعام از آسمان تاباشد عیدی برای ما و برای اوائل امت ما و آخر مرت ما و معجزه از جانب تو و روزی ده مارا و توبه ترین روزی دهنگانی (۱۱۴).

گفت خدا من فرود آور نده ام آن را برشما پس هر که از شما کافر شود بعد ازین پس من تعذیب کنم اورا عذابیکه تعذیب نه کنم با آن هیچ یک را زاهل عالم^(۲) (۱۱۵).

و بادکن آن وقت که گوید خدای عیسیٰ پسر مریم آیاتو گفتی به مردمان که خدا گیرید مرا و مادرم را بجز خدای تعالی^(۳)

إذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيُوسُفَ إِنَّ مَرْيَمَ هُنَّ يَسْتَطِعُهُنْ رَبُّكَ أَنْ يُثْرِلَ عَلَيْنَا مَأْلَدَهُ مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَنَّقُو اللَّهَ إِنَّ كُلُّهُ مُؤْمِنٌ^(۱)

قَالُوا إِنَّرِبِيدُ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْهِينَ قَلْوَبَنَا وَنَعْلَمُ أَنْ قَدْ صَدَقْنَا وَنَنْهَى عَلَيْهِمَا مَنِ الشَّهِيدُونَ^(۲)

قَالَ عَنِّي إِنْ وَرَيْتَ اللَّهَ رَبَّ الْأَنْزَلِ عَلَيْنَا مَأْلَدَهُ مِنَ السَّمَاءِ تَأْكُلُ لَنَا عِدَّ الْأَقْلَمِ وَلَغْرِيَّا وَإِيَّا مِنْكَ وَأَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُرْفَقِينَ^(۳)

قَالَ اللَّهُ أَكْبَرُ مَنْ تَلَهُ أَعْلَمُ أَهْلَهُ قَمَنْ يَلْقَى بَعْدُ مِنْكُمْ فَارِزَ أَعْدَبُهُ عَدَابًا لَا أَعْدَبَهُ أَحَدًا مِنَ الْعَلَمِينَ^(۴)

وَلَذْ قَالَ اللَّهُ يُوسُفَ إِنَّ مَرْيَمَ أَنْتَ قُلْتَ لِلْكَلَّاسِ أَنْجَدْنَنْ وَأَنْقَلَ اللَّهُ يُوسُفَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سِيمَنَكَ مَأْيُونَ بِإِنْ أَوْلَ

(۱) حاصل این ست که الهام فرستادم بسوی حواریان در آن مدت که معجزه طلب کردند و بر حسب مرداد دیدند.

(۲) مترجم گوید بعد از آن خوانی نازل شد از آسمان بروی گوشت و نان پس خوردن و سیر شدند والله اعلم.

(۳) مترجم گوید خدای تعالی روز قیامت نعمت های خود را بر عیسیٰ یاد دهد بعد =

کفت به پاکی یادمی کنم ترانه سزد مرا که
بگوییم آنچه لائق من نیست اگر گفته
باشم این قول پس تو آن را دانسته ای می
دانی آنچه در ضمیر من است ونه می دانم
آنچه در ضمیر تست هر آئینه تواندنده امور
پنهانی (۱۱۶).

نه گفته ام بایشان مگر آنچه فرموده بودی
مرا بآن که پرستید خدارا پروردگار من
وپروردگار شما بودم برایشان نگاهبان
مادامی که در میان ایشان بودم پس وقتیکه
بر گرفتی مرا^(۱) توبودی نگاه بان برایشان
وتو بر همه چیز نگاه بانی (۱۱۷).

اگر عذاب کنی ایشان را پس ایشان
بندگان تواند و اگر بیامزی ایشان را پس
توی غالب استوار کار (۱۱۸).

گوید خدا امروز روزی است که نفع کند
راست گویان را راستی ایشان ایشان
راباشد بوستانه امیرود زیر آن جو یها
جاویدان آنجا همیشه خوشنود شد خدا
از ایشان و خوشنود شدند ایشان از خدا این
ست رستگاری بزرگ (۱۱۹).

خدا راست پادشاهی آسمان هاو زمین
و آنچه در آن هاست واوبر همه چیز
توانست (۱۲۰).

مَالِيْسِ لِيْتَجِيْنَ إِنْ كُنْتَ قَلْمَةً فَقَدْ عَلِمْتَ لِأَعْلَمَ بِأَنْتَ تَقْرِيْنَ
وَلَا أَعْلَمُ بِأَنْقَسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَى الرَّغْيَبِ^(۱۴)

تَأْلِيْتَ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمْرَيْتَ يَهُ آنَّ أَعْبُدُ وَاللَّهُ رَبِّيْ وَرَبِّ الْأَنْوَارِ
وَلَكُنْتَ عَلَيْهِمْ شَهِيْدُّ اَمَدْمَتْ فِيْهِمْ فَكَمَا تَوَفَّيْتَ وَلَكُنْتَ
أَنْتَ الْكَاهِيْبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيْدُّ^(۱۵)

إِنْ تَعْدِيْ بِهِمْ فَإِنَّهُمْ عَبَدُكَ لَوْلَىْنْ تَنْقِرُهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ
الْعَرِيْضُ الْكَاهِيْمُ^(۱۶)

قَالَ اللَّهُ هَذَا كَيْمَ يَقْعُدُ الصَّدِرَقَنْ حِدَّةَهُمْ لَهُمْ حِدَّتُ بَيْرِيْ
مِنْ عَيْتَهَا الْأَهْلُ لِلْأَهْلِينْ فِيهَا أَبْدَأَ رَفِيْ اللَّهُ عَمَّهُمْ وَرَضُوا
عَنْهُ ذَلِكَ الْقَرْزُ الْعَظِيْمُ^(۱۷)

لِلْهُ مُلْكُ الشَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيْنَ وَمُؤْسَلُ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ^(۱۸)

= از آن سوال کند که خود را الله می گفتی یا نه بجهت تاکید و برای قطع شبهه
نصاری بابلغ وجوه والله اعلم فتح الرحمن .
(۱) یعنی برآسمان بردی مرا .